

Zachowanie zalecanych zasad higieny jest koniecznością w gabinetach.

Potrzeba higieny jest niezbędnym i koniecznym elementem prawidłowej pracy w salonie kosmetycznym. Tylko odpowiednio dobrane artykuły jednorazowe i konsekwentnie realizowany program higieny gwarantuje bezpieczne wykonanie usługi i eliminuje ryzyko zakażenia, zarówno klientce poddanej zabiegom jak i kosmetyczce wykonującej zabieg. Korzystanie z gabinetów kosmetycznych staje się coraz częściej formą relaksu, gdzie pragniemy zapomnieć o stresach dnia codziennego. Czystość i higiena to najważniejsze kryteria jakie musi spełniać salon kosmetyczny.

Zakład kosmetyczny należy traktować jak typowy gabinet zabiegowy, w którym bardzo często wykonuje się zabiegi związane z naruszeniem ciągłości tkanek, a każdy klient może być potencjalnie zakaźny. Na ryzyko zakażenia w trakcie zabiegów polegających na pielęgnacji ciała, skóry lub błon śluzowych narażeni są zarówno pracownicy jak i klienci korzystający z takich usług. Bezpośredni kontakt zakażonej krwi nawet z niewielkim obszarem uszkodzonej skóry czy błony śluzowej osoby zdrowej może spowodować wnikięcie do organizmu i rozwój w nim żywego biologicznego czynnika chorobotwórczego. Do takich zakażeń należą zakażenia wirusem HIV lub jednym z wirusów zapalenia wątroby (HBV, HCV i inne) i co ważne wirus HBV jest znacznie bardziej niebezpieczny od wirusa HIV.

Jednym z najważniejszych atutów gabinetu kosmetycznego niewątpliwie jest wysoki standard świadczonych usług, profesjonalne podejście do Klienta. Spełnianie powyższych standardów jednoznacznie kojarzy się z bezpieczeństwem pracy, z wysokim poziomem higieny, ze świadomą potrzebą utrzymania wysokiego standardu czystości mikrobiologicznej.

Na ryzyko zakażenia narażeni są pracownicy mający kontakt z Klientem, ale - uświadamiając możliwość niesienia drobnoustrojów poprzez zainfekowane dłonie personelu lub źle zdezynfekowane narzędzia - także inni klienci. Największe zagrożenie stanowią zakażenia krwiopochodne, do których może dojść w wyniku bezpośredniego kontaktu dawki ekspozycyjnej krwi zakażonej - nawet z niewielkim uszkodzeniem skóry lub błony śluzowej osoby zdrowej.

Niebezpieczeństwo zakażenia tym wirusem w zakładzie kosmetycznym istnieje, aczkolwiek jest ono niewielkie. Niemniej jednak właściciel i kierownik, a także każdy pracownik wykonujący usługi, ma obowiązek zachować wszelkie konieczne środki ostrożności. Jest to istotne dla bezpieczeństwa zarówno personelu, jak i klientów.

Niebezpieczeństwo zakażenia się w czasie pracy lub przeniesienia zakażenia na klient istnieje tylko wówczas, gdy dojdzie do bezpośredniego kontaktu krwi osoby zakażonej z uszkodzoną skórą lub błoną śluzową osoby zdrowej (np. skaleczenie, zmiany chorobowe). Należy pamiętać, że każdy klient zakładu i pracownik może mieć na swojej skórze mikrourazy, które mogą okazać się wrotami dla zakażenia.

Do zakażenia może dojść również podczas używania niezdezynfekowanych lub nieprawidłowo zdezynfekowanych i niesterylnych narzędzi np. nożyczek, cążek, igieł, grzebieni, szczotek oraz wszystkich przyrządów kosmetycznych, które mogą spowodować uszkodzenie skóry.

Jak zapobiegać zakażeniom wirusem HIV w zakładach kosmetycznych?

W zakładach kosmetycznych podczas wykonywania wszelkich usług niezbędna jest czystość ubrania ochronnego, narzędzi oraz wszystkich przedmiotów, które mogą być wykorzystywane w czasie pracy. Każdy pracownik zakładu kosmetycznego i fryzjerskiego powinien przestrzegać stosowania procedur higieniczno-dezynfekcyjnych w pomieszczeniach, dbać o czystość sprzętu oraz własnych rąk. Bardzo ważne jest zabezpieczenie pracowników i klientów w środki ochrony osobistej.

Zadbane powierzchnie to wizytówka każdego profesjonalnego salonu fryzjerskiego i gabinetu kosmetycznego dla którego najważniejszy jest klient.

Przy wykonywaniu zabiegów w gabinetach kosmetycznych i konieczne jest stosowanie licznych narzędzi. Wprawdzie nie są to narzędzia do wykonywania zabiegów z poważnym naruszeniem skóry, jednak ważne jest odpowiednie przygotowanie do zabiegu. Narzędzia obok rąk są najczęstszą przyczyną zakażeń. Niewłaściwie zdezynfekowane - stanowią poważne źródło niebezpieczeństwa nie tylko dla pacjentów lecz przede wszystkim dla pracującego personelu. Coraz bardziej skomplikowany sprzęt i precyzyjne narzędzia wymagają stosowania odpowiednich preparatów do dezynfekcji, dlatego nie należy oszczędzać kosztem zdrowia personelu i klientów. Przede wszystkim należy świadomie i konsekwentnie stosować zasady higieny, które powinny między innymi obejmować niżej wymienione elementy:

dezynfekcję i sterylizację narzędzi wielokrotnego użycia oraz sprzętu:

- stosowane preparaty powinny wykazywać działanie bakteriobójcze, prątkobójcze, grzybobójcze, wirusobójcze oraz sporobójcze w określonym czasie działania,
- sterylizacja sprzętu wielokrotnego użycia, który może spowodować naruszenie ciągłości tkanek (dotyczy to także nożyczek w salonie fryzjerskim). W przypadku narzędzi, które nie mogą być poddane procesowi sterylizacji dopuszcza się wysoki poziom dezynfekcji, w którym zostaną zabite wszelkie drobnoustroje (bakterie, prątki, grzyby, wirusy, spory),

ŚRODKI DO DEZYNFEKЦИИ NARZĘDZI

Dezynfekowanie narzędzi bezpośrednio po zabiegu zapobiega niekontrolowanemu rozprzestrzenianiu się drobnoustrojów chorobotwórczych. W tym celu umieszcza się instrumenty w roztworach dezynfekujących. Należy pamiętać, aby stosować zalecane przez producenta czasy kąpeli. Aby uniknąć uszkodzenia instrumentów wskazane jest zapoznanie się z zaleceniami producenta narzędzi.

STERYLIZACJA NARZĘDZI

W Polsce, tak jak w innych krajach Unii Europejskiej wprowadzony został obowiązek sterylizacji narzędzi. W chwili obecnej mamy do czynienia z tak zwanym okresem przejściowym w czasie którego dopuszcza się stosowanie tylko dezynfekcji instrumentów. Podczas procesu sterylizacji niszczone zostają również formy przetrwalnikowe bakterii, co nie ma miejsca w dezynfekcji. Specyfika działalności gabinetów kosmetycznych, tatuażu, zakładów fryzjerskich czy odnowy biologicznej stwarza duże ryzyko przenoszenia zakażeń pomiędzy personelem i klientem.

Sterylizacja jest to proces, w wyniku którego zniszczone zostają wszelkie drobnoustroje bakterie z formami przetrwalnikowymi, wirusy i grzyby. Sterylizację powinno się przeprowadzać w autoklawach, posiadających certyfikat CE oraz powinny być wyprodukowane zgodnie z wymogami normy europejskiej EN 13060 dotyczącej małych sterylizatorów parowych.

Autoklawy parowe zapewniające odpowiednie parametry pracy: para wodna powstaje z destylowanej i osiąga temperaturę do 134°C w odpowiednim czasie i właściwym ciśnieniu gwarantuje pełną kontrolę procesu sterylizacyjnego oraz najwyższy poziom czystości mikrobiologicznej sterylizowanych przedmiotów.

Do sterylizacji nie należy stosować urządzeń, w których nie jest możliwa kontrola procesów sterylizacji takich jak: sterylizatorów kulkowych oraz tzw. sterylizatorów na suche, gorące powietrze.

Niewskazane jest sterylizowanie w autoklawie narzędzi chromowanych lub niklowanych (można stosować sterylizację przy pomocy gorącego powietrza). Dlatego warto zainwestować w instrumenty ze stali szlachetnej oraz frezy diamentowe. Autoklaw jest najlepszą i najpewniejszą metodą sterylizacji.

Małe sterylizatory parowe mają z reguły pojemności komory od 5 l do 25 l. Charakterystyczną rzeczą jest to, iż cena autoklawu nie zależy wprost od pojemności. Autoklawy o pojemności najmniejszej są ledwie o kilka procent tańsze od urządzeń dużych. Dlatego kupując sterylizator należy brać pod uwagę przede wszystkim rodzaj i ilość sterylizowanych materiałów, bowiem klasyfikacja wsadów determinuje wybór rodzaju autoklawu posiadających cykle sterylizacyjne typu N, S lub B.

Klasa N przeznaczony do sterylizacji nie opakowanych, litych produktów.

Klasa S przeznaczony do sterylizacji nie opakowanych, litych produktów, porowatych, wgłębionych typu A i B, opakowanych pojedynczo lub wielowarstwowych.

Klasa B przeznaczony do sterylizacji wszystkich opakowanych i nie opakowanych, litych, wgłębionych i porowatych.

Bardzo ważnym elementem w autoklawach parowych jest możliwość kontroli parametrów sterylizacji zarówno korelacji pomiędzy temperaturą, ciśnieniem i czasem sterylizacji, jak również parametrów panujących w komorze. Parametry te należy sprawdzać przy pomocy odpowiednich testów chemicznych i biologicznych stanowiących niezbędną dokumentację dla Sanepidu.